

[1442 abril 3]. Cementiri de l'església de Sant Esteve d'Andorra

Els representants del Consell General de les valls d'Andorra, havent-los estat presentat per Menaud de Lubies, senyor de Milglós, el seu nomenament com a veguer de les Valls, li fan jurar els privilegis, usos, franqueses i llibertats de les Valls, que allí mateix són jurades per aquell.

R. Minuta de manual notarial, Andorra la Vella, ANA, TCN, núm. 39, fols. 67-67v.

a. PUJAL; LLADÓS, *La Domus*, pàgs. 66-67 (amb data de 1442 abril 13).

Requisitio ut vicarius secularis in suo novo introitu iurat tenere privilegia¹.

Convocato et congregato Consilio vallium Andorre in simitterio ecclesie Sancti Stephani loci Andorre in quo Consilio intervenerunt et presentes fuerunt Iohannes Pelicer et Martinus de les Bordes, de Canillee, Arnaldus Calba, Iacobus Ricard, Guillelmus Ribia, d'Encamp, Petrus Rossell, Guillelmus Call, Petrus Guonda, d'Ordineu, Iohannes Boet, Raymundus Capella, Iacobus Texidor, de la Macana, Petrus Aymar, Arnaldus Isern, Iohanmes Petriarnaud et Guillemus Capella, parrochie Andorre, Petrus Berenguerii et Raymundus Ribot, de Lòria, iurati et consiliari dictarum Vallium, qui eisdem iuratis et consiliariis obtulit et presentavit Menaudus de Lobie, dominus de Milglosio, quandam cartam pergameneam continetem provisionem officii vicarie dictarum, et lectam per notarium, dicti consilarii et iurati requisiverunt quatenus iuraset eorum privilegia, usancias, ffranquitates et libertates tam scriptas quan non scriptas. Et dictus vicarius ilico iuravit eorum privilegia prout sui antecessores usitati fuerunt iurare. De quibus dicti procures petierunt instrumentum *et cetera*.

Testes: honorabiles Raymundi [Te]rrida, iudex, et discretus Iohannes d'Escuria, presbiter, loci Andorre, et Iohannes Osset, Castriboni².

1. Aquest títol que precedeix el text del document apareix ratllat per sobre amb unes fines línies inclinades de dalt a baix. El títol potser obeeix a que en algun moment el document va servir de formulari per a la redacció de documents similars, però que posteriorment es va desestimar com a tal, tal vegada en haver-se confegit un formulari ad hoc on s'hauria copiat. — 2. No hi ha cap element que ens indiqui si es va fer la redacció de la nota del llibre o la del document en pública forma.